

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Heroni monacho. 237.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Paucis prius verbis habitis, quod volo eloquar. Quidam in Bœotorum stoliditatem iocans, his verbis usus est: O Bœoti, quàm vehementer estis Bœoti. Quidam rursus iustitia præditus, à Milefis rogatus, ut ad iniquum quoddam negotiũ operam ipsis nauaret, dixit, O Milefisj, quàm valde Milefisj estis. Alexander denique sciscitante quodam cur tanto honore Antipatrum complecteretur, respondit, Quia patris loco mihi est. Ego autem dicam: O Eulogie, quàm valde es Eulogius (hoc est ad laudandum propensus) qui me meique similes laudibus ornare in animum induxeris.

Plerique mortalium (vereor enim dicere omnes: etiamsi hoc Scriptura dicere videatur) non quòd virtutem amplectantur, sed quòd iniquioribus seipfos comparent, per deteriorem collationem, opinionis errore iustos se esse fingunt: non ipsa per se Dei mandata expendentes, ac suam vitam ad eorum normam componentes, verum cum aliorũ languore atque socordia suam viuendi rationem conferentes. Eaque de causa dictum est illud, quod à me tibi explicari cupis, Omnis vir iustus sibi esse videtur. Etenim ad ea quidem, que alij rectè atque virtute gerunt, cæcutit: eorum autò vitia liquidò perspicit: non secus videlicet ac vultures, prata persæpe atque hortos prætereuntes, cadauera volatu petunt. Subiunxit itaque, Dirigit autem corda Dominus, hoc est eorum, qui inanem huiusmodi opinionem ex animis suis eiecerunt: aut eorum, qui ad diuina madata vitam suam exegerunt: aut denique eorum, qui supra hominum conditionem sese extulerunt, ac per optimam vitæ rationem ad præstantiorem dignitatis gradum euecti sunt, iuxta illud Scripturæ, Ego dixi, Dij estis, & filij excelsi omnes.

Ολίγα εἰπὼν, ὃ βύλομαι φράσαι. βοιωτὸς τις εἰς ἀπαίδευσιαν οὐκ ὄπιον ἔφη, ὡ βοιωτοί, ὡς σφόδρα ἐστὲ βοιωτοί. διχμος δὲ τις αὐτῷ ἀδικῶ παραγάματι ὡ βραχάλυμνος, ὑπὸ μιλησίαν συμφορᾶς αἶψα ἔφη, ὡ μιλησιοί, ὡς σφόδρα ἐστὲ μιλησιοί. Ἀλέξανδρος δὲ ἐρατήεις, λέγει τί λίαν τιμᾶν ἀντίπατρον, ἔφη, ὅτι ἀπὸ πατρὸς μοι ὄσιν. ἐγὼ δὲ φράσω, ὡ Εὐλόγιε, ὡς σφόδρα εἶ Εὐλόγιος, ἐπανεῖν ἐμὲ καὶ τὸς κατ' ἐμὲ ὡσερημνός.

Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. ὁκνῶ γὰρ εἰπεῖν πάντες. καίτοι τῆς γραφῆς τὸ πρῶτον λέγειν, ὅτι τῶ διχμοσύνῃ ἀπαλάξομαι, ἀλλὰ τῶ τοῖς ἀδικωτέροις ἐαυτὸς ὡ βραχάλυμνος τῆ συγκρίσει τῶν χειρόνων, πλὴν τῆς διχμοσύνης φαντασίαν καρποῦται, οὐκ αὐτὰς κατ' ἐαυτὰς τὰς θείας ἐπιτολὰς δοκιμάζοντες, καὶ ὡς τὸ τῶν κενῶν ῥυθμιζόντες τὸ οἰκείου βίου, ἀλλὰ τῶν ῥαθυμοσύνῃ τῶν πέλας ὡ βραχάλυμνοσύνῃ πλὴν ἐαυτῶν πολιτείας. διὸ καὶ τῶν ἐρρέθη, ὅσα ἐμπαθεῖν ἠθέλησας. πᾶς ἀνὴρ φάνεται ἐαυτῷ διχμος. ὡς μὲν γὰρ τὰ κατορθώματα τῶν πέλας τυφλῶσθαι, τὰ δὲ ἐλαττώματα ὄξαι ὄρα, καὶ καθάπερ οἱ γίπτες λεμῶνας πολλάκις καὶ ὡ βραχάλυμνοσύνῃ τῶν πέλας τῶν νεκρῶν ἐφίπτανται σώμασιν. ἐπὶ γὰρ γούν, κατευθύνει δὲ καρδίας ὁ κύριος. ἢ τῶν πλὴν τοιαύτων φαντασίαν διλοσύνῃ ἐξορῶσιν, ἢ τῶ ὡς τὰς θείας ἐπιτολὰς τῶν ἐαυτῶν ῥυθμιζόντων βίου, ἢ τῶ ὡ βραχάλυμνοσύνῃ τῶ ἀνθρώπων θύας, καὶ εἰς κρείττονα λήξιν τε καὶ ἀξίαν, λέγει τὸ ἀπίσθης πολιτείας ἀναβίβασάντων, καὶ τὸ εἰρημνόν. ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἐστὲ, καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες.